

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. februar 2022
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Morten Pilgaard Pedersen
Sagsnr.: 2022-0030-7112
Dok.: 2292775

Besvarelse af spørgsmål nr. 469 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 469 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Alex Vanopslagh (LA)

Nick Hækkerup

/

Rasmus Krogh Pedersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 469 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, hvad der er god praksis for myndigheders reaktion, hvis de bliver opmærksomme på uhjemlet forvaltningspraksis, herunder om der findes nedskrevne retningslinjer?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet sådan, at der ikke sigtes til en konkret sag eller et konkret forløb, men at der derimod efterspørges en generel redegørelse.

2. Justitsministeriet kan på den baggrund mere generelt oplyse, at offentlige myndigheder i medfør af legalitetsprincippet skal handle inden for rammerne af gældende ret. Der kan henvises til bl.a. Niels Fenger (red.), Forvaltningsret (2018), s. 299 ff. (Søren Højgaard Mørup) og Jens Garde m.fl., Forvaltningsret, Almindelige Emner, 6. udgave (2016), s. 149 f.

Myndigheden vil efter omstændighederne være forpligtet til af egen drift at genoptage trufne afgørelser, hvis der f.eks. er truffet afgørelse i strid med gældende ret. For en nærmere beskrivelse af, hvornår myndigheder er forpligtet hertil, kan der henvises til bl.a. Niels Fenger (red.), a.st. s. 1096 ff. (Karsten Loiborg) og FOB 2020-6.

Det følger desuden af god forvaltningsskik, at offentlige myndigheder skal udøve deres virksomhed på en sådan måde, at myndighederne i videst muligt omfang understøtter offentlig tillid. Det gælder både den måde, som sagsbehandlingen bliver tilrettelagt på, og måden, som myndighederne reagerer på, hvis de bliver opmærksom på f.eks. forkert vejledning. Det kan følge af god forvaltningsskik, at myndigheden i så fald bør orientere de berørte om forløbet og beklage over for borgerne. Der henvises i den forbindelse til bl.a. Niels Fenger (red.), a.st., s. 687 f. (Kirsten Talevski) og FOB 2018-3.

Myndigheden kan desuden pådrage sig et erstatningsansvar som følge af den pågældende praksis. Hovedbetingelserne for et erstatningsansvar er, at der er begået en ansvarspådragende fejl fra myndighedens side, at sagsøger har lidt et økonomisk tab, at der er årsagssammenhæng mellem fejlen og tabet,

og at tabet er adækvat. For en nærmere beskrivelse af erstatningsbetingelserne kan der navnlig henvises til Søren Højgaard Mørup m.fl., Offentlige myndigheders erstatningsansvar (2017), s. 28 f.

3. I 2015 blev der udarbejdet et kodeks med syv centrale pligter for embedsmænd i centraladministrationen (Kodex VII). Kodekset vedlægges.

Det fremgår af Kodex VII, s. 20 f., at embedsmænd har pligt til at handle inden for gældende ret. Det indebærer bl.a., at embedsmænd skal sikre sig, at de dispositioner, der træffes i myndigheden, har den fornødne hjemmel og overholder de gældende forvaltningsretlige regler.

Det fremgår endvidere af Kodex VII, s. 46 f., at embedsmænd, som opdager, at der i organisationen er sket en ikke uvæsentlig fejl, har pligt til umiddelbart at gå til sin chef med problemet, så fejlen kan blive håndteret.